Súd:	Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka:	12C/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6114206154
Dátum vydania rozhodnutia:	06. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Daniel Ivanko
ECLI:	ECLI:SK:OSBB:2014:6114206154.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudcom JUDr. Danielom Ivankom v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyni U. B., D.. XX. XX. XXXX, H. N. O. Y. XX/XXXX, XXX XX N. N., H. Č. D. D. O. R. P. I. A., Z. H. P. Z. R., o zaplatenie 1 498,53 eura s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

Odporkyňa j e p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 445,85 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 21. 11. 2012 do zaplatenia do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

Navrhovateľovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Doručením oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania dňa 22. 10. 2014 n e n a s t a l i účinky vzniku vedľajšieho účastníctva na strane odporkyne.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 17. 03. 2014 domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 1 498,53 eura. Návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 06. 2013 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s. a navrhovateľom postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporkyni. Právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa uzatvorili dňa 20. 11. 2007 zmluvu Č.. XXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvy, povinnosti a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 2 964,95 eura, ktorá pozostávala z istiny 1 950,4 eura, riadneho úroku 404,63 eura a úroku z omeškania vo výške 571,03 eura a ostatného príslušenstva 38,87 eura. Sumu 38,87 eura predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 571,03 eura predstavujúcu úrok z omeškania si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje. Podľa zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni úver vo výške 1 659,70 eura, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 45,41 eura vždy k 20 dňu v mesiaci. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20. 03. 2010 do 20. 11. 2012 v počte 33 a celkovej výške 1 498,53 eura. Zvyšné splátky úveru si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje. Na základe uvedeného sa navrhovateľ domáha zaviazania odporkyne zaplatiť mu sumu 1 498,53 eura spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.

03. 2010 do 20. 11. 2012 vo výške 174,99 eura a ročný úrok z omeškania 8,75% ročne zo sumy 1 498,53 eura od 21. 11. 2012 do zaplatenia a nahradenia trov konania.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 7Ro/91/2013-42 zo dňa 24. 03. 2014, ktorý bol z dôvodu nedoručenia do vlastných rúk odporkyne uznesením č.k. 7Ro/91/2014-53 zo dňa 04. 06. 2014 zrušený. Nakoľko pobyt odporkyne sa súdu v konaní nepodarilo zistiť, uznesením č.k. 12C/3/2014-69 zo dňa 12. 09. 2014 bola odporkyni, ktorej pobyt nie je známy, ustanovená opatrovníčka na zastupovanie v konaní.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 06. 11. 2014, ktorého sa účastníci nezúčastnili. Súd podľa § 101 ods. 2 OSP pokračoval v konaní, aj keď účastníci boli nečinní, prihliadol pritom na obsah spisu a vykonaného dôkazy. Na základe vykonaného dokazovania listinami predloženými v spise zistil súd nasledovný skutkový stav:

Právny predchodca navrhovateľa spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653 uzatvorila s odporkyňou dňa 20. 11. 2007 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý úver vo výške 1 659,70 eura (50 000,- Sk), ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať v 60 mesačných splátkach vo výške 45,41 eura (1 368,- Sk) splatných vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola ku dňu 20. 11. 2012. Odporkyňa svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy riadne neplnila. Ku dňu postúpenia pohľadávky na navrhovateľa predstavovala sumu 2 964,95 eura. Zmluvou o postúpení pohľadávok Č.. XXXX/XXXX/CE uzatvorenou medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., IČO: 00 151 653 a navrhovateľom zo dňa 27. 06. 2013 bola pohľadávka voči odporkyni postúpená na navrhovateľa. Nakoľko pohľadávku odporkyňa neuhradila navrhovateľovi ani jeho právnemu predchodcovi, domáha sa jej zaplatenia súdnou cestou. Odporkyňa uhradila právnemu predchodcovi navrhovateľa celkom 1 197,25 eura.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. do 31.12.2007 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

Podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z vykonaného dokazovanie má súd preukázané, že právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653 uzatvoril s odporkyňou zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom. Pohľadávka z uzatvorenej zmluvy bola Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE zo dňa 27. 06. 2013 postúpená z pôvodného veriteľa Slovenská poisťovňa a.s. (právny predchodca navrhovateľa) na navrhovateľa. Na základe uzatvorenej zmluvy boli odporkyni, ktorá je fyzickou osobou nepodnikateľkou dočasne poskytnuté peňažné prostriedky vo forme úveru právnym predchodcom navrhovateľa, ktorý poskytuje úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

Uzatvorená zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, keď údaj o celových nákladoch spojených s úverov a o výške splátok istiny úrokov a iných poplatkov je uvedený v nesprávnej výške. Spotrebiteľovi boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 1 643,10 eura (49 500,00 Sk), nakoľko z prostriedkov poskytnutého úveru 1 659,70 eura (50 000,00 Sk) bol uhradený spracovateľských poplatok vo výške 16,60 eura (500,00 Sk). Poskytnutý úver sa odporkyňa zaviazala splácať v 60 mesačných splátkach po 45,41 eura (1 368,00 Sk), rovnako tak mala uhrádzať poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eura (60,00 Sk) mesačne. Spotrebiteľ sa tak zaviazal uhrádzať právnemu predchodcovi navrhovateľa mesačne 47,40 eura (1 428,00 Sk), a uhradiť tak spolu 2 844,05 eura (85 680,00 Sk). Po odpočítaní poskytnutých finančných prostriedkov 1 643,10 eura (49 500,00 Sk) predstavujú celkové náklady spotrebiteľa 1 296,00 eur (36 180,00 Sk). Pri výške splátky 47,40 eura (1 428,00 Sk) a poplatku za spracovanie úveru 16,60 eura (500,00 Sk) predstavuje ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľa 26,54 %. Právny predchodca navrhovateľa uviedol v zmluve výšku ročnej percentuálnej miery nákladov 24,80 %. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov tak bola uvedená v nesprávnej výške, a to v neprospech spotrebiteľa, keď právny predchodca navrhovateľ ju uviedol v nižšej výške ako ju vypočítal súd. Výpočet súdu bol prepočítaný interaktívnou kalkulačkou na výpočet RPMN na stránke www.fininfo.sk, portál finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa Ministerstva financií Slovenskej republiky. Nakoľko právny predchodca navrhovateľa uviedol v zmluve nižšiu výšku ročnej percentuálnej miery nákladov ako je skutočná, poskytnutý úver sa podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov. Aj keď doslovným výkladom dotknutého ustanovenia by mohlo dôjsť k nesprávnemu záveru, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov len v prípade ak ročná percentuálna miera nákladov nie je uvedená vôbec, takýto gramatický výklad nepovažuje súd za správny, nakoľko potom by akékoľvek uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov, hoci aj nesprávne, nemalo mať za následok sankcie uvedenej v § 4 ods. 2 písm. g) za bodkočiarkou zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedenie nesprávnej výšky zákonom o spotrebiteľských úveroch požadovaného údaju nie je súladné s významom dotknutého ustanovenia, nakoľko cieľom právnej úpravy bolo, aby spotrebiteľ bol pri podpise zmluvy informovaný o tom, aké sú jeho celkové náklady a aká je výška mesačnej splátky a ročnej percentuálnej miery nákladov. Pokiaľ zmluva neobsahovala presnú výšku ročnej percentuálnej miery nákladov a mesačnej splátky nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa vedúci k určeniu jej výšky matematickými operáciami z iných spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak, je potrebné trvať na tom, aby výška mesačnej splátky a ročná percentuálna miera nákladov bola v presnej výške určená zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť dostupné údaje uvedené dodávateľom a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi.

Nakoľko uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, keď absentuje v správnej výške uvedená ročná percentuálna miera nákladov, poskytnutý spotrebiteľský úver sa podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzatvorenia zmluvy považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Nakoľko z poskytnutého úveru vo výške 1 643,10 eura (49 500,00 Sk) uhradila odporkyňa podľa tvrdení navrhovateľa celkom 1 197,25 eura, súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 445,85 eura.

Z dôvodu omeškania odporkyne s plnením peňažného dlhu, vzniklo navrhovateľovi, podľa § 369 Obchodného zákonníka právo na zaplatenie úrokov z omeškania, a to podľa predpisov Občianskeho práva. Výšku úrokovej sadzby stanovuje § 3 ods. 1 nariadenia, a to v znení účinnom do 31. 01. 2013, nakoľko zmluvný vzťah vznikol pred týmto dňom, a to navýšením ôsmych percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenú Európskou centrálnom bankou. Odporkyni bola preto uložená povinnosť zaplatiť z dlžnej sumy aj úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 21. 11. 2012 (deň nasledujúci po dni konečnej splatnosti úveru) do zaplatenia, keďže omeškania s plnením dlhu doposiaľ trvá.

Návrh je nedôvodný v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal od odporkyne zaplatenia sumy prevyšujúcej 445,85 eura, nakoľko poskytnutý úver sa považuje sa bezúročný a bez poplatkov. Z tohto dôvodu nie je dôvodný ani v časti uplatnených úrokov z omeškania a úroku, a preto súd v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 v spojení s § 151 ods. 1 OSP. V konaní úspešná odporkyňa (úspech navrhovateľa 30%, úspech odporkyne 70%) nepodala návrh na náhradu trov konania. V konaní neúspešný navrhovateľ návrh na náhradu trov konania súdu podal. Súd preto o trovách konania rozhodol tak, že v konaní neúspešnému navrhovateľovi uplatnenú náhradu trov konania nepriznal.

Dňa 22. 10. 2014 bolo súdu doručené podanie JUDr. Patrika Podhorského, advokáta so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, ktorým oznámil v mene občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov súdu vstup vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 OSP na strane odporkyne. Vzhľadom na nariadený termín pojednáva súd oboznámil účastníkov o podaní na pojednávaní, na ktorom sa pre neprítomnosť navrhovateľ nevyjadril a odporkyňa, ani jej opatrovníčka nevyjadrili, odporkyňa neudelila súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jej strane.

Podľa § 93 ods. 2 OSP, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 OSP, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a tiež v súlade s názormi prezentovanými v odbornej literatúre (viď Jaroslav Krajčo a kol., Občiansky súdny poriadok - Komentár, I. diel, str. 380, Eurounion, 2010) predpokladmi účasti vedľajšieho účastníka v konaní sú: a) výzva účastníka konania alebo podnet vedľajšieho účastníka konania, b) uvedenie na strane ktorého účastníka bude vedľajší účastník vystupovať, c) preukázanie právneho záujmu vedľajšieho účastníka na výsledku sporu (ak nejde o prípad, v ktorom tento záujem vyplýva z osobitného zákona - k tomu viď tiež ďalej), d) rozhodnutie súdu o prípustnosti vedľajšieho účastníka (ak účastník konania vznesie námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva), e) súhlas vedľajšieho účastníka, ak jeho vstup navrhol účastník konania, f) súhlas (hlavného) účastníka konania, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať, ak podnet na vstup dal sám vedľajší účastník.

Vedľajší účastník môže do konania vstúpiť buď z vlastnej iniciatívy alebo iniciatívy účastníka konania. Ak účastník konania navrhne, aby určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník, súd oboznámi s uvedeným návrhom tento subjekt a vyzve ho, aby sa k nemu vyjadril a oznámil, či vstupuje do

konania ako vedľajší účastník. Pokiaľ označený subjekt urobí procesný úkon prejavujúci jeho vôľu vstúpiť do konania, stáva sa vedľajším účastníkom vo chvíli, keď súdu dôjde jeho písomné oznámenie alebo keď svoj úkon urobí ústne do súdnej zápisnice; k vzniku vedľajšieho účastníctva sa nevyžaduje rozhodnutie súdu. Pokiaľ účastníkom navrhnutý subjekt neprejaví vôľu vstúpiť do konania v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka, nevzniká jeho vedľajšie účastníctvo; nikoho totiž nemožno nútiť, aby sa stal vedľajším účastníkom konania.

Súd z vlastnej iniciatívy neskúma, či je vedľajšie účastníctvo prípustné, alebo neprípustné; o (ne)prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhoduje, ak niektorý z účastníkov namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Aj vtedy, keď vstup do konania iniciuje samotný vedľajší účastník, majú účastníci právo vyjadriť sa k jeho úkonu, ktorým prejavil, že vstupuje do konania, a prípadne namietať neprípustnosť tohto vstupu.

V prípadoch, na ktoré dopadá ustanovenie § 93 ods. 2 OSP zákon nestanovuje ako podmienku účasti tretej osoby na konaní skutočnosť, že táto osoba má záujem na výsledku konania. Legitimácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorá je inak vyvodzovaná z jeho právneho záujmu na výsledku sporu (§ 93 ods. 1 OSP), tu vyplýva priamo zo zákona. V prípade takejto právnickej osoby je pre jej procesné postavenie vedľajšieho účastníka nevyhnutné, aby predmetom jeho činnosti bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Občiansky súdny poriadok v poznámke k uvedenému ustanoveniu odkazuje na niektoré osobitné predpisy, ktoré naznačujú, aké právnické osoby môžu byť v postavení vedľajšieho účastníka. Jedným z takých osobitných predpisov, je tiež zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktoré bolo účinné do 31. decembra 2012 (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“). V zmysle § 25 ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. môže právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podať návrh na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo môže byť účastníkom konania, ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti.

V prípadoch, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 93 ods. 2 OSP, je podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva v konaní súhlas (hlavného) účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať (viď vyššie podaný výpočet predpokladov vedľajšieho účastníctva, konkrétne písm. f). Potreba súhlasu účastníka, ktorý má byť v konaní podporovaný vedľajším účastníkom, vyplýva zo samej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Z ustanovenia § 93 OSP nemožno žiadnym spôsobom vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať bez vyjadrenia súhlasu „ním podporovaného“ účastníka. Je vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účasť ktorého v konaní si neželá. To, že niekto chce v konaní pred súdom podporovať (hlavného) účastníka konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, automaticky neznamená, že ním poskytovaná procesná pomoc je hlavnému účastníkovi vítaná, že mu vyhovuje a že s ňou musí za každých okolností súhlasiť. To v plnej miere platí aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, na ktorého sa vzťahuje § 93 ods. 2 OSP. Účel procesnej pomoci v sporovom konaní, ktorú má vedľajší účastník poskytovať (hlavnému) účastníkovi konania, môže byť naplnený, len ak účastník, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať, s vedľajším účastníctvom súhlasí. I keď sa určitý subjekt stáva vedľajším účastníkom už v momente, keď súdu dôjde jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, má bezpochyby účastník konania, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, procesné právo vyjadriť svoj súhlas ale aj nesúhlas s jeho vstupom do konania. Treba mať totiž na pamäti, že v dôsledku rovnakých procesných práv a povinností môže vedľajší účastník v procesnom zmysle (i keď len do určitej miery) zasahovať do priebehu konania a ovplyvňovať ho. Napríklad rovnakými právami a povinnosťami vedľajšieho účastníka v konaní v zmysle § 93 ods. 3 OSP treba rozumieť práva a povinnosti procesnej povahy, napr. priznanie náhrady trov konania, uloženie povinnosti hradiť trovy konania (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32 Odo 480/2005 zo dňa 28. 04.2005). Vedľajší účastník môže svojim konaním priamo ovplyvniť výšku náhrady trov konania aj v neprospech ním podporovaného účastníka, na strane ktorého vystupuje. Účastník konania má preto právo udelením svojho (ne)súhlasu zabrániť tomu, aby pred súdom na jeho strane v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 OSP konal ten, koho účasť v konaní si neželá. Povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa jednoznačne priečil vstup vedľajšie účastníka do konania na strane účastníka konania, ktorý by bol tomuto účastníkovi podľa § 93 ods. 2 OSP nanútený (z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05. 02. 2013).

Odporkyňa, ani jej opatrovníčka nevyjadrila súdu súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jej strane. Jej nečinnosť, alebo mlčanie, nie je možné zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku posúdiť ako súhlas s vystupovaním vedľajšieho účastníka na je´j strane. Pokiaľ preto nevyjadrí účastník, na koho strane má vedľajší účastník vystupovať svoj súhlas, oznámenie občianskeho združenia o vstupe do konania nemá právnu relevanciu. Povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa priečil vstup takéhoto vedľajšieho účastníka do konania, ktorý by bol spotrebiteľovi nanútený. Súd tiež uvádza, že súd nemá preukázanú právnu subjektivitu subjektu „Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV“, jeho sídlo, IČO, ani predmet činnosti a z týchto dôvodov ho považuje súd za absolútne neúčinné, preto ani nebol dôvod vyzývať JUDr. Patrika Podhorského na odstraňovanie vád podania, pokiaľ odporkyňa súhlas na vystupovanie uvedeného subjektu na jej strane neudelila.

So zreteľom na uvedené, pri absencii výslovnej právnej úpravy, ako postupovať v prípade, ak oznámením tretej osoby súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník, nenastanú účinky vzniku vedľajšieho účastníctva, považoval súd za potrebné deklaratórne rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia (podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/207/2011 zo dňa 10. 10. 2012).